

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4Ntd/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325202685
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Plášek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4325202685.1

Uznesenie

4Ntd/12/2025

Okresný súd Levice, samosudcom JUDr. Ivanom Plášekom, v trestnej veci A. B., o preskúmaní trvania dôvodov detencie, na verejnom zasadnutí konanom v Leviciach dňa 21.10.2025 takto

rozhodol:

4Ntd/12/2025

Podľa § 463 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 82 odsek 3 Trestného zákona odsúdený A. B., narodený XX.XX.XXXX vo C. D., trvale bytom E. - F., t.č. v Detenčnom ústave Hronovce, bude pokračovať vo výkone detencie, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39Nt/15/2023 zo dňa 14.09.2023, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/122/2023 zo dňa 09.01.2024, nakoľko dôvody detencie podľa § 81 odsek 3 Trestného zákona v aktuálnom znení trvajú.

odôvodnenie:

4Ntd/12/2025

Okresnému súdu Levice bola dňa 27.08.2025 predložená komplexná správa o A. B., ktorý vykonáva detenciu v Detenčnom ústave Hronovce. Odborná komisia v rámci zhodnotenia stavu umiestneného za obdobie od prijatia do detencie dňa 09.01.2024 skonštatovala, že nedošlo k významnému ovplyvneniu zdravotného stavu, zaradenie do určeného liečebného režimu je dôvodné a dôvody detencie trvajú naďalej.

Dňa 21.10.2025 súd vykonal verejné zasadnutie, na ktorom v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o podanom návrhu vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov zabezpečených do spisu, ako aj výsluchom zástupcu detenčného ústavu G. H. I. a umiestneného A. B..

Zástupca detenčného ústavu na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu zotrval na komplexnej správe o osobe v detencii – A. B. vypracovanej ústavom dňa 15.08.2025. Ako ďalej uviedol, odborná komisia v rámci zhodnotenia stavu umiestneného za obdobie od prijatia do detencie dňa 09.01.2024 konštatuje,

že nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu, zaradenie do určeného liečebného režimu je dôvodné a dôvody detencie naďalej trvajú.

A. B. na verejnom zasadnutí uviedol, že nechce byť v detencii, nemá čo robiť v ústave, nepatrí tam. Nesúhlasí s komplexnou správou, 40 rokov robil a nesúhlasí, aby bol umiestnený v nejakom ústave.

Obhajkyňa odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedla, že dôvody detencie neboli preukázané a má za to, že ďalšie zotrvanie v detenčnom ústave je nedôvodné, a preto navrhuje prepustenie odsúdeného z detencie.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že s poukazom na vykonané dokazovanie na verejnom zasadnutí a záverečnú správu detenčného ústavu Hronovce má za to, že dôvody detencie nepominuli a ďalšie zotrvanie odsúdeného v Detenčnom ústave Hronovce je dôvodné.

Z komplexnej správy o osobe v detencii vypracovanej na odsúdeného A. B. Detenčným ústavom Hronovce dňa 15.08.2025 vyplýva záver, podľa ktorého jeho stav v rámci základných diagnóz v chránených podmienkach Detenčného ústavu zatiaľ nemožno považovať za stabilizovaný. U odsúdeného ide o trvalú duševnú poruchu, kde liečbou a inými režimovými a terapeutickými postupmi nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu. Vzhľadom na dlhodobu nemenný stav prognosticky nie je ani možné očakávať ich zmenu. Existuje predpoklad, že v nechránenom prostredí by došlo k zvýrazneniu disociálneho i analogického kriminálneho správania ako v minulosti, vzhľadom na anosognóziu a neschopnosť sebareflexie. Taktiež je vysoký predpoklad na nonkomplianciu a nonadherenciu v liečbe v extramurálnych podmienkach, čo enormne zvyšuje riziko dekompenzácie psychického stavu s heteroagresívnym správaním v nechránenom prostredí.

Ako to vyplýva z hodnotenia ošetrovujúcim psychiatrom, na absolvovanie adaptačnej fázy bol zaradený do detenčnej jednotky do režimu A - pri akútnych závažných behaviorálnych prejavoch duševnej poruchy. Počas pobytu na uvedenej jednotke bola adaptácia na bezpečnostný režim problematická, s bohatou hypochondrickou symptomatikou v popredí klinického obrazu. Po adaptačnej fáze preradený do režimu B - pri intermitentných závažných behaviorálnych prejavoch duševnej poruchy. Prechod do skupiny bol problémový, zvyrazňuje sa psychomotorická instabilita, požadovačnosť, verbálne je nekorigovateľný, egocentrický, pri nevyhovení požiadaviek verbálne agresívny, prítomné sú polymorfne hypochondrické ťažké s dožadovaním sa rôznych somatických vyšetrení a medikamentov, tiež paranoidné nastavenie voči klientom zariadenia a personálu. Personál a režim na oddelení rešpektuje len veľmi selektívne, často negativistický a odmietavý k resocializačno rehabilitačným aktivitám. Vzhľadom na to bola nutnosť jeho opakovaného preradenia do detenčnej jednotky s režimom A. Počas ďalšieho pobytu opakovane bola zaznamenaná verbálna aj brachiálna agresivita, tiež aj sexuálne explicitné odkazy ženskému personálu. Popisované stavy sa opakovane objavujú aj napriek intenzívnej farmakoterapii, ktorá zahŕňa kombinovanú antipsychotickú liečbu (kvetiapín a levomepromazín) a tymoprofylaktickú liečbu (lítium valproát). Vzhľadom na psychický stav a pretrvávajúce poruchy správania nebolo možné pacienta zaradiť do jednotky RDJ (resocializačno-detenčná jednotka) v režime C. Jeho stav napriek liečebným režimovým a rehabilitačným aktivitám je v základe nemenný, nedošlo k jeho výraznejšiemu pozitívnemu ovplyvneniu. Podľa hodnotenia psychológa pacient osciluje medzi výraznými zmenami ladenia, na základe ktorých je spolupráca s pacientom ťažká. U pacienta bolo realizované psychologické vyšetrenie (HCR-20), podporná terapia a psychoedukácia. Hodnotenie pacienta je realizovaná najmä na základe pozorovania a rozhovoru s ním, nakoľko pretrváva zvýšená frustračná tolerancia, ktorá bráni podrobnejšej a komplexnejšej diagnostike zmeny psychického stavu, kedy nie je schopný realizácie psychodiagnostických techník, nie je schopný dostatočnej spolupráce. Myslenie primeraného tempa, koherentné, v obsahoch dlhodobu paranoidné vzťahovacie presvedčenia. Pacient sa aktívne hlási na pohovory so psychológom, ale kontakt využíva len na potvrdenie vlastných nefunkčných postojov a paranoidnej produkcie, ktoré sú rezistentné voči zmene a pri nesúhlase s nimi má tendenciu kontakt predčasne ukončiť a zaujať negatívny a odmietavý postoj. Docieliť náhľad na vlastnú patológiu je momentálne neuskutočiteľné, nakoľko dôvody svojich problémov ako aj umiestnenie v zariadení DÚH pripisuje zlyhaniu vonkajšieho okolia a nie vlastnému. Nahliadanie pacienta na poruchy správania prakticky absentuje, pretrváva pozícia viktimy s domáhaním sa svojej pravdy a odškodnenia. Pacient je zvýšene dráždivý, konfliktný a hádavý, nepriateľsky naladený voči svojmu okoliu, preto ani v kolektíve nedokáže nadviazať priateľské vzťahy. U pacienta naďalej prevláda neschopnosť ovládať svoje správanie, reaguje impulzívne, pokiaľ tam nie je súhlas s jeho názorom alebo požiadavkami, často sa uchýľuje k používaniu vulgarizmov. Jeho pretrvávajúce problematické správanie sa aktuálne ukazuje

ako terapeuticky neovplyviteľné. U pacienta bolo realizované hodnotenie rizika násilného správania pomocou hodnotiaceho nástroja HCR-20, kde bolo dosiahnuté celkové skóre 31/38 (H13/18, C10/10, R8/10). V priebehu umiestnenia sa manifestovali negatívne postoje v podobe nedodržovania liečebného režimu. Pacient i napriek svojej snahe neudržiava kontakt s okolím, nakoľko rodinní príslušníci s ním odmietajú kontakt, pacient však tejto skutočnosti nerozumie. Nakoľko pacient nemá kritický náhľad na svoje ochorenia, nerozumie dôvodom umiestnenia do detencie a takisto má negatívne postoje k terapii, pacient je opakovane verbálne a brachiálne heteroagresívny voči okoliu, hodnotím t.č. celkové riziko násilného správania ako stredne vysoké.

Sestra so špecializáciou v odbore psychiatria hodnotila pacienta tak, že v procese adaptácie po prijatí do Detenčného ústavu bol pacient v úvode liečby odmietavý, frustrovaný a nekritický, dožadoval sa zvýšenej pozornosti. Pacient sa sústredil na chronické somatické ochorenie, udával pocit celkovej nepohody. Častokrát je požadovačný, naliehavý a rýchlo vybuchne ak mu ošetrojúci personál ihneď nevyhoví. Náladu má menlivú, je ušomraný, nervózny, zvyšuje hlas, používa verbálne vulgarizmy voči personálu. V jeho správaní sme zaznamenali aj prvky brachiálnej agresivity, keď 31.05.2024 kopol spolupacienta a bol preložený na DJ. Dňa 16.07.2025 mal rôzne sexuálne narážky voči personálu, keď napísal na útržky papiera rôzne sexuálne požiadavky voči ženskému personálu. Aj počas povolených telefonátov pacient je výbušný, vulgárny voči volajúcim. Opakovane si žiada lieky proti bolesti, verbalizuje problém s močením, so stolicou, nespavosť, udáva rôzne somatické obťaženia /bolesť kĺbov, krížov, chrbtice/, ukludní sa aj po podaní Placeba. Prijíma pestrú a vyváženú stravu, prijíma dostatočné množstvo tekutín. Osobnú hygienu vykonáva samostatne, vedený k hygiene, oblieka sa samostatne, naordinované lieky užíva pod dohľadom. Orientácia v čase a priestore mu nerobí problém. V požiadavkách je neodkloniteľný a požadovačný. V škálovaní pacient opakovane dostal negatívne hodnotenie, dohovoru je neprípustný a preto bol preložený opäť na DJ. Vyjadruje nespokojnosť s režimom, nekritický k svojmu ochoreniu. Kriticky sa vyjadruje voči personálu, spoluprácu hodnotí ako formálnu. Voľný čas využíva písaním listov na liečebnej izbe, cvičí, počas vychádzok sa prechádza a fajčí cigarety.

Podľa hodnotenia umiestneného rehabilitačným pracovníkom /liečebný pedagóg/, pacient sa rehabilitačných aktivít zúčastňoval podľa zdravotného stavu a aktuálnej nálady relatívne pravidelne. Často sa u neho vyskytujú výkyvy nálad prejavujúce sa negativizmom, aroganciou, podráždenosťou, výbušnosťou, verbálnou aj brachiálnou agresivitou voči predmetom a osobám, nerešpektovaním až odmietaním liečebného režimu. Býva konfliktný, hypochondrický, v požiadavkách naliehavý, vo svojej téme neodkloniteľný, nekritický voči svojej osobe, ťažko usmerniteľný. V rámci individuálnych rehabilitácií preferuje výhradne spoločenské a kartové hry. Pri snahe aktivizovať pacienta iným smerom reaguje odmietavo, ušomrane až podráždene. V skupine nie je veľmi obľúbený. Nedokáže sa prispôsobiť jednotlivým situáciám, býva nedisciplinovaný, hlučný, arogantný, sebastredný, netrpezlivý až násťojčivý, čím je pre kolektív rušivý. Pomerne často počas aktivít presadzuje vlastné názory krikom, svojou aroganciou zároveň zvykne dehonestovať ostatných spolupacientov a aktivity personálu. V návale hnevu používa expresívne výrazy. Zo skupinových aktivít uprednostňuje najmä muzikoterapiu (ale len výhradne podľa svojho výberu hudobného žánru), spoločenské a kartové hry, občasne ho zaujme sledovanie dokumentárnych a náučných filmov. Samostatne rád počúva rádio, cvičí na liečebnej izbe, prípadne veľa, až nadmieru píše korešpondenciu príbuzným a rôznym inštitúciám. Celkovú spoluprácu s pacientom hodnotí ako neuspokojivú. Z hodnotenia odsúdeného sociálnym pracovníkom vyplýva, že pacient si vyžaduje usmernenie v oblasti dodržiavania pravidiel a režimu oddelenia. Pacient nerešpektuje pokyny personálu a je nekritický voči svojmu ochoreniu. Prejavuje snahu udržiavať kontakt s vonkajším svetom najmä prostredníctvom korešpondencie, avšak rodina nemá záujem o akékoľvek kontakty s pacientom. Ústav Želiezovce v súvislosti s výkonom detencie A. B. neviduje relevantné informácie, ktoré by mohli mať vplyv na účely rozhodovania súdu o zmene výkonu detencie na ochranné liečenie alebo prepustenie z výkonu detencie.

Odsúdený bol do Detenčného ústavu Hronovce prijatý dňa 09.01.2024, a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39Nt/15/2023 zo dňa 14.09.2023, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/122/2023 zo dňa 09.01.2024, ktorým bolo rozhodnuté o umiestnení odsúdeného do detenčného ústavu na základe návrhu Psychiatrickej nemocnice Pezinok na zmenu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou na liečbu v detenčnom ústave. Súd uvedeným uznesením rozhodol o umiestnení odsúdeného do detenčného ústavu, dôvodiac tým, že odsúdený počas doterajšieho výkonu ochranného liečenia svojím správaním ohrozoval zdravie iných osôb, konkrétne ostatných pacientov, ktorých tyranizoval a šikanoval, manipuloval ich a nahováral ich na to, aby neužívali predpísanú medikamentóznú liečbu. Takéto správanie sa odsúdeného aj na oddelení s najprísnejším režimom ohrozovalo psychické zdravie jeho spolupacientov až do takej miery, že musel

byť od ostatných spolupacientov oddelený. Odsúdenému bol nariadený výkon detencie dňa 09.01.2024. Následne Detenčný ústav Hronovce oznámil súdu prijatie pacienta dňa 09.01.2024.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn.4Ntd/4/2024 bolo zistené, že dňa 26.04.2024 odsúdený A. B. podal na tunajší súd návrh na preskúmanie trvania dôvodov detencie, žiadal byť prepustený z Detenčného ústavu Hronovce. O tomto návrhu rozhodol súd na verejnom zasadnutí dňa 31.10.2024 uznesením sp.zn. 4Ntd/4/2024 tak, že dôvody detencie u odsúdeného A. B. trvajú. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť. O sťažnosti rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 4Tos/2/2025 zo dňa 16.1.2025 tak, že sťažnosť odsúdeného zamietol.

Z aktuálneho odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva celkovo 8 záznamov odsúdení pre rôznu trestnú činnosť, v jednom prípade bol odsúdenému uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Ochranné liečenie psychiatrické mu bolo prvýkrát uložené už v roku 1988. V posledných dvoch prípadoch odsúdenia pre marenie výkonu úradného rozhodnutia mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu, počas ktorej sa osvedčil.

Podľa § 463 odsek 1 Trestného poriadku, súd, v ktorého obvode sa detencia vykonáva, najmenej jedenkrát ročne, ale vždy na návrh riaditeľa detenčného ústavu alebo na žiadosť odsúdeného na verejnom zasadnutí, preskúma, či dôvody detencie trvajú. Odsúdený môže žiadosť o preskúmanie dôvodnosti detencie podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od rozhodnutia o umiestnení v detenčnom ústave alebo do šiestich mesiacov od rozhodnutia o pokračovaní v detencii. Ak dôvody detencie pominuli, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí, inak uznesením rozhodne, že vo výkone detencie sa bude pokračovať.

Podľa § 82 odsek 2 Trestného zákona, pobyt páchatel'a v detenčnom ústave trvá dovtedy, kým ochranu spoločnosti pred páchatel'om nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami.

Podľa § 82 odsek 3 Trestného zákona najmenej jedenkrát ročne a vždy na návrh detenčného ústavu súd preskúma dôvodnosť držania páchatel'a v detenčnom ústave a na základe odborného lekárskeho posudku rozhodne o ďalšom trvaní detencie alebo o prepustení páchatel'a z detenčného ústavu, ak dôvody detencie pominuli, a rozhodne o ďalšom výkone trestu.

Detencia je druh ochranného opatrenia, ktorého trvanie nie je časovo limitované, ale jej trvanie je závislé len od aktuálneho stavu osoby, ktorej bolo nariadenie umiestnenia v detenčnom ústave, kedy ochranu spoločnosti pred ňou nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ktorá predstavuje vážny zásah do osobnej slobody osoby, je žiaduce pravidelné skúmanie dôvodov trvania detencie. Oprávnenie žiadať o preskúmanie trvania dôvodov detencie súdom priznáva zákon aj odsúdenému, ktorý môže odsúdený využiť najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o umiestnení do detenčného ústavu a rovnako sa lehota zachováva v prípade rozhodnutia o pokračovaní v detencii. K vyššie uvedenému rozhodovaniu si súd v zmysle vyžiada odborný lekársky posudok.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že dôvodnosť držania A. B. v detenčnom ústave je naďalej daná, keďže dôvody, pre ktoré bol menovaný umiestnený do detenčného ústavu nepominuli, a preto bolo potrebné rozhodnúť o ďalšom pokračovaní vo výkone detencie. Ako to vyplýva z odborných lekárskeho posudkov vypracovaných na menovaného, jedná sa o osobu, u ktorej bola diagnostikovaná schizoafektívna porucha a trvalá zmena osobnosti po psychickej chorobe. Pacient je v psychiatrickej starostlivosti už od roku 1984, v ambulantnej starostlivosti nespolupracoval, neskôr bola nariadená ochranná ústavná liečba. Odsúdený bol celkovo 55 krát hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici. Doposiaľ u neho liečbou nedošlo k významnému ovplyvneniu zdravotného stavu. Vzhľadom na dlhodobu nemenný stav prognosticky nie je ani možné očakávať jeho zmenu. Existuje predpoklad, že v nechránenom prostredí by došlo u odsúdeného k zvýrazneniu disocíálneho i analogického kriminálneho správania ako v minulosti. Tieto závery hodnotenia osoby umiestneného v každej oblasti (psychiatrickej, psychologickkej, sociálnej, liečebnej) sú potvrdzované jednak vykonanou odbornou diagnostikou, avšak aj samotným správaním sa menovaného. Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností, najmä s poukazom na komplexnú správu o osobe umiestneného, ako aj s poukazom na počet trestných záznamov dospel súd k záveru, že v predmetnom prípade u menovaného naďalej pretrváva riziko recidívy trestnej činnosti, ktoré nie je v súčasnej dobe možné medicínsky znížiť a dosiahnuť dostatočný

efekt liečby a pre neprítomnosť perspektívy jeho prechodu do chráneného prostredia (napríklad v zariadení sociálnej starostlivosti) je nutné jeho umiestnenie v detenčnom ústave. Keďže v konaní nebolo preukázané, že dôvody, pre ktoré bol umiestnený do detenčného ústavu by boli pominuli, naopak, bolo preukázané, že naďalej trvajú nezmenené, v záujme ochrany spoločnosti rozhodol súd o ďalšom pokračovaní vo výkone detencie.

Súd bude v zákonných intervaloch – prípadne na návrh naďalej skúmať, či dôvody detencie trvajú. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že liečbu menovaného, ako aj ochranu spoločnosti pred prípadným protiprávnym konaním z jeho strany, možno toho času zabezpečiť jedine ďalším trvaním jeho detencie, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

4Ntd/12/2025

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice sp. zn. 4Ntd/12/2025.

Sťažnosť nemá odkladný účinok.

O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.